

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO

2023-10-13 Nr. 429-495
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2020 m. rugpjūčio 7 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu susidūrė pareiškėjo valdomas automobilis *VW Arteon* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) ir Y. Y. valdomas automobilis *Toyota Corolla Verso* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Per eismo įvykį buvo apgadintas pareiškėjo automobilio priekinis buferis, nubrauktas keleivio pusės priekinis ratlankis. Atsakomybę už eismo įvykį eismo įvykio deklaracijoje patvirtino automobilio *Toyota Corolla Verso* vairuotoja, todėl pareiškėjas kreipėsi į jos civilinės atsakomybę įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi apdraudusį draudiką dėl automobilio remonto išlaidų atlyginimo (draudimo išmokos).

2020 m. rugpjūčio 28 d. UAB „MOLLER AUTO“ remonto dirbtuvėse buvo atliktas pareiškėjo automobilio remontas, priekinis buferis ir priekinis dešinės pusės ratlankis buvo suremontuoti. Už atliktus remonto darbus draudikas išmokėjo draudimo išmoką.

Praėjus beveik trejiems metams, 2023 m. birželio 29 d., pareiškėjas pranešė draudikui, kad po 2020 m. rugpjūčio 7 d. įvykio nebuvo pastebėtas vairo kolonėlės pažeidimas. Pareiškėjas teigė neseniai kreipėsi į UAB „MOLLER AUTO“ dėl pašalinių garsų sukiojant vairą. Minėtos remonto bendrovės ekspertai nustatė, kad vairo kolonėlės gedimas atsirado dėl 2020 m. nutikusio įvykio. Kartu su pranešimu pareiškėjas pateikė UAB „MOLLER AUTO“ išrašytą sąskaitą faktūrą už vairo kolonėlės remontą (2 150,97 Eur).

2023 m. liepos 21 d. draudikas priėmė sprendimą nemokėti draudimo išmokos už vairo kolonėlės pažeidimus. Sprendime draudikas nurodė peržiūrėjęs bylos medžiagą ir nustatęs, kad 2021 m. birželį pareiškėjas dalyvavo kitame eismo įvykyje, kurio metu buvo pažeista jam priklausančio automobilio priekinė dešinė pusė, įskaitant važiuoklę.

Pareiškėjas su draudiko sprendimu nesutiko ir pateikė jam skundą, tačiau 2023 m. rugpjūčio 4 d. atsakyme į pareiškėjo skundą draudikas dar kartą nurodė negalįs priimti atsakomybės už vairo kolonėlės gedimą ir pareiškėjo skundo netenkintą. Draudikas patikslino gavęs informaciją iš draudimo bendrovės *Swedbank P&C Insurance AS* apie 2021 m. birželio 16 d. eismo įvykį ir nustatęs, kad po minėto įvykio automobilio ratas stovėjo kreivai. Po įvykio UAB „MOLLER AUTO“ parengtoje remonto sąmatoje buvo įtraukti automobilio geometrijos reguliavimo darbai ir tai rodo, kad smūgis buvo stiprus, pažeidė važiuoklės geometriją. Kita vertus, per 2020 m. rugpjūčio 7 d. eismo įvykį buvo padaryti tik kosmetiniai apgaditimai. Be to, draudikas atkreipė dėmesį į tai, kad nuo to įvykio praėjo treji metai.

Pareiškėjas, nesutikęs su galutiniu draudiko sprendimu, kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti ginčą bei įpareigoti draudiką išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią vairo kolonėlės remonto išlaidas. Pareiškėjas teigė nesutinkąs su draudiko sprendimu dėl to, kad: 1) po 2021 m. birželio mėn. nutikusio įvykio nebuvo sureguliuota automobilio važiuoklės geometrija ir nebuvo atliktas joks kitas važiuoklės remontas (anot pareiškėjo, draudikas rėmėsi preliminaria *Swedbank P&C Insurance AS* pateikta sąmata, o ne faktine UAB „MOLLER AUTO“ sąskaita už atliktus remonto darbus); 2) remiantis Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos „TRANSEKTA“ rekomendacija, vairo kolonėlė turėjo būti pakeista po 2020 m. įvykio,

tačiau tai nebuvo padaryta; 3) UAB „MOLLER AUTO“ pateikė vienareikšmišką išvadą dėl vairo kolonėlės gedimo priežasčių.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas į pareiškėjo kreipimąsi, jame draudikas prašė pareiškėjo reikalavimą laikyti nepagrįstu ir atmesti. Atsiliepime draudikas nurodė manęs, kad pareiškėjas tiesiog bando pasinaudoti kažkada buvusiu įvykiu siekdamas padengti automobilio, kuriam, tikėtina, nebetaikoma gamintojo garantija, remonto išlaidas įvykus gedimui. Draudikas laikėsi pozicijos, kad nėra pagrindo 2020 m. rugpjūčio 7 d. eismo įvykio laikyti vairo kolonėlės gedimo priežastimi. Atsiliepime teigiama, kad automobiliu buvo nuvažiuota daugiau negu 43 000 km, taip pat automobilis dalyvavo dar viename eismo įvykyje, po kurio buvo nustatyta, kad automobilio priekinis dešinės pusės ratas stovi kreivai, šie duomenys buvo teikiami kitai draudimo bendrovei. Remonto darbų sąmatoje buvo užfiksuota, kad, be ratlankio keitimo, reikia atlikti automobilio pakabos geometriją, reguliuoti ratų suvedimą. Draudiko teigimu, nors galutinėje remonto darbų sąskaitoje šios sąmatos pozicijos neįvardytos, rato kreivumas buvo užfiksuotas nuotraukose ir tai koreliuoja su poreikiu keisti ratlankį, nes smūgis buvo stipresnis nei 2020 m. rugpjūčio 7 d. eismo įvykio atveju. Be to, antrojo įvykio metu bendri automobilio sugadinimai taip pat buvo daug didesni – suplėšytas slenkstis, keistos durys, priekinis sparnas.

Draudikas taip pat teigė, kad lemiamas veiksnys atmetant pareiškėjo reikalavimą net ir nebuvo aplinkybė, ar antras įvykis buvo, ar ne, nes automobilis trejus metus buvo eksploatuojamas, per tą laiką buvo atlikta netgi automobilio techninė apžiūra. Draudiko vertinimu, vairo kolonėlės apgadinimas priežastiniu ryšiu nėra susijęs su 2020 m. rugpjūčio 7 d. eismo įvykiu, todėl pareiga mokėti draudimo išmoką draudikui nekyla.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, matyti, kad šalių nesutarimas kilo dėl draudiko sprendimo nemokėti pareiškėjui draudimo išmokos, atlyginančios vairo kolonėlės remonto išlaidas, pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar vairo kolonėlės gedimas gali būti laikomas 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykio žala ir ar draudikui kyla pareiga išmokėti pareiškėjui gedimo remonto išlaidas atlyginančią draudimo išmoką.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reguliuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių¹ (toliau – Taisyklės) ir kt.) nuostatos.

TPVCPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis eismo įvykis - eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka, kuri 2 straipsnio 2 dalyje apibrėžiama kaip draudiko ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro (toliau – Biuras) mokama nukentėjusiam trečiajam asmeniui pinigų suma arba kita sutarta išmokos mokėjimo forma, skirta žalai asmeniui, turtui ir (ar) neturtinei žalai atlyginti.

Pagal TPVCPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys, o pagal 2 straipsnio 23 dalį, žala nukentėjusio asmens turtui – nukentėjusio trečiojo asmens turtui padaryta žala, kurios dydis nustatomas įstatymų nustatyta tvarka.

TPVCPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems

¹ Patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. To paties įstatymo 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, kad eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į eismo įvykio dalyvių kaltės laipsnį dėl eismo įvykio, draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį. TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje yra įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą atkartoja ir Taisyklių 13 punktas.

Pagal Taisyklių 38 punktą, draudikas priima sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, įrodančius draudžiamąjį įvykio faktą. Taisyklių 47 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas dėl žalos padarymo asmuo (nesant TPVCAPDĮ nurodytų išimčių), draudžiamąjį įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis. Taigi draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamąjį įvykio fakto nustatymu.

Civilinės atsakomybės, be kurios įvykio negalima pripažinti draudžiamuoju pagal TPVCAPDĮ ir Taisykles, atsiradimo sąlygos, pagrindai ir bendrieji žalos atlyginimo principai nustatyti Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus, žalą, priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos ir kaltę (Civilinio kodekso 6.246-6.249 straipsniai). Atsižvelgiant į nurodytą teisinį reglamentavimą, pažymėtina, kad draudiko pareiga mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis) ir tik dėl tokios žalos, kuri atsirado dėl konkretaus draudžiamąjį įvykio.

Tai reiškia, kad draudikas turi pareigą mokėti draudimo išmoką, atlyginančią tik tokius nukentėjusio trečiojo asmens (šiuo atveju pareiškėjo) nuostolius, kurie yra atsiradę dėl eismo įvykio kaltininko kaltės ir deklaruojamo įvykio metu. Draudikas neturi pareigos atlyginti žalos už pareiškėjo automobilio apgadinimus, kurie su 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykiu nesusiję ir atsiradę kitomis aplinkybėmis ar kitu metu.

Įvertinęs ginčo šalių pateiktus duomenis, kuriais grindžiami šalių reikalavimai ir atsikirtimai, Lietuvos bankas mano, kad labiausiai tikėtina yra išvada, jog vairo kolonėlės gedimas nėra 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykio pasekmė, o tai pagrindžia ginčo šalių pateiktų duomenų vertinimas.

Visų pirma pažymėtina, kad po 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykio buvo nustatyti pareiškėjo automobilio priekinio buferio dešinėje pusėje ir priekinio dešinės pusės ratlankio apgadinimai, t. y. abi dalys buvo apibraižytos. Po eismo įvykio automobilis buvo nuvarytas į UAB „MOLLER AUTO“ remonto bendrovę ir atliktas apgadinimų remontas – tiek ratlankis, tiek buferis buvo suremontuoti ir perdažyti. Jokių papildomų remonto darbų poreikio, įskaitant važiuoklės pažeidimus ar kt., nebuvo nustatyta, todėl jokie papildomi darbai nebuvo atlikti. Jokių objektyvių duomenų, kuriais remiantis būtų galima teigti, jog po minėto eismo įvykio buvo reikalingas automobilio vairo kolonėlės keitimas ar buvo pažeistos kitos su vairavimo sistemos tinkamu veikimu susijusios automobilio dalys, byloje nėra.

Antra, bylos duomenys taip pat patvirtina, jog 2021 m. birželio 16 d. pareiškėjo automobilis buvo apgadintas kitame eismo įvykyje, kurio metu dar kartą buvo apgadinta pareiškėjo automobilio dešinė priekinė dalis. 2021 m. liepos 2 d. UAB „MOLLER AUTO“ buvo baigtas automobilio remontas, jo metu buvo remontuojamos ir keičiamos dešinės pusės priekinės durys, antslenkstis, sparnas ir ratlankis. 2021 m. liepos 7 d. draudimo bendrovė priėmė sprendimą išmokėti 3 720,97 Eur draudimo išmoką (atskaičiavus savanoriškoje draudimo sutartyje nustatytą išskaitą), atlyginančią automobilio remonto išlaidas. Byloje pateiktos automobilio apgadinimų nuotraukos, taip pat remonto darbų sąskaita patvirtina, kad

automobilio apgadinimų mastas buvo didesnis, po eismo įvykio buvo numatytas jau nebe priekinio dešinės pusės ratlankio remontas, o keitimas nauju.

Tračia, pažymėtina, kad 2021 m. birželio 16 d. įvykio žalos administravimo metu, žalą administravusiai draudimo bendrovei buvo pateikta UAB „MOLLER AUTO“ 2021 m. liepos 1 d. remonto sąmata Nr. 602507, kurioje buvo numatytas ir automobilio ratų geometrijos reguliavimas. Nepaisant to, kad UAB „MOLLER AUTO“ remonto darbų sąmatoje ratų suvedimo reguliavimas nėra nurodytas, šie duomenys leidžia manyti, kad po pirmosios apžiūros automobilių remonto bendrovės specialistai įžvelgė pagrindą sureguliuoti automobilio ratų geometriją. Tiek didesnis remonto mastas, tiek remonto sąmata leidžia daryti išvadą, kad per 2021 m. birželio 16 d. eismo įvykį automobilio priekiniam ratui buvo padaryta didesnė žala, atitinkamai didesnė galimybė buvo atsirasti ir važiuoklės dalių ar su jomis susijusios vairo kolonėlės žalai.

Pirmiau aptarti duomenys suteikia objektyvų pagrindą kritiškai vertinti UAB „MOLLER AUTO“ išrašytoje sąskaitoje faktūroje už vairo kolonėlės remontą nurodytas prielaidas dėl vairo kolonėlės gedimo priežasčių. Sąskaitoje faktūroje, kuria savo reikalavimą grindžia pareiškėjas, nurodyta: *„Klientui pageidaujant, išsiaiškinti gedimo atsiradimo galimai priežastčiai, buvo gilinamasi į automobilio priežiūros ir remonto istoriją, kurioje atsispindi atlikti du remontai, pagal draudiminius įvykius, galintys tiesiogiai įtakoti esamo gedimo atsiradimui. Surinkus jų medžiagą ir ją išanalizavus, darome išvadą, kad gedimo atsiradimui tiesioginės įtakos turėjo draudiminis įvykis, pagal draudimo bendrovės „Compensa“ žalos numerį 9156544-1 atliktą remontą. Taip pat pažymime, kad įvykus tokio pobūdžio autoįvykiui, yra Lietuvos tech. apžiūrų įmonių asociacijos „TRANSEKSTA“ rekomendacija, vairo mechanizmo kolonėlę keisti nauja.“*

Akcentuotina, kad specialisto pateiktas vertinimas nėra grindžiamas jokiais objektyviais duomenimis, tik, kaip teigiama, atlikta draudžiamųjų įvykių medžiagos analize, tačiau nėra aišku, kokią informaciją remonto bendrovė turi ir vertino, pateikta išvada, jog gedimui tiesioginės įtakos turėjo būtent 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykis, yra subjektyvaus pobūdžio, neaišku, koku pagrindu atmesta galimybė, kad gedimą galėjo lemti 2021 m. birželio 16 d. eismo įvykis ar kitos su automobilio eksploatavimu susijusios aplinkybės. Kartu toje pačioje sąskaitoje faktūroje teigiama, kad, norint tiksliai nustatyti gedimo priežastį, reikia išardyti vairo mechanizmą, tačiau tai gamintojo nenumatyta, todėl tolesnių tikrinimo ir priežasties nustatymo darbų atlikti negalima. Taigi, nors teigiama, kad priežastys nėra žinomos, remiantis neaiškiais motyvais teigiama, kad gedimui tiesioginės įtakos turėjo 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykis.

Taip pat pažymėtina, kad pirmiau aptartoje vairo kolonėlės remonto sąskaitoje faktūroje, kaip ir pareiškėjo kreipimesi, yra minima Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos „Transeksa“ rekomendacija dėl vairo kolonėlės keitimo, tačiau tokios rekomendacijos pareiškėjas, keldamas reikalavimą draudikui, nepateikė, draudikui tokia rekomendacija, jo teigimu, taip pat nėra žinoma. Nors šią rekomendaciją, kaip pagrindą keisti vairo kolonėlę po 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykio, vairo kolonėlės remonto sąmatoje nurodė UAB „MOLLER AUTO“, tačiau nėra duomenų apie tai, kad ta pati remonto bendrovė, po 2020 m. rugpjūčio 8 d. įvykio atlikusi remonto darbus, tuo metu būtų įžvelgusi poreikį keisti vairo kolonėlę, tokie darbai tos pačios bendrovės nebuvo atliekami. Šie duomenys taip pat suteikia pagrindą kritiškai vertinti pareiškėjo keliamo reikalavimo motyvus.

Lietuvos banko vertinimu, svarbu atkreipti dėmesį ir į tai, kad nuo eismo įvykio, su kuriuo pareiškėjas sieja automobilio vairo kolonėlės gedimą, iki gedimo nustatymo praėjo beveik treji metai. Iš bylos duomenų matyti, kad automobilis šiuo laikotarpiu buvo aktyviai eksploatuojamas, jo rida padidėjo nuo 44 924 km (2020 m. rugpjūčio 8 d.) iki 88 569 km (užfiksuota UAB „MOLLER AUTO“ vairo kolonėlės remonto darbų sąskaitoje). Nuolat eksploatuojamo automobilio dalys dėvisi, susiduria su įvairiais išoriniais poveikiais, kelių nelygumais, duobėmis, vidiniais gedimais, natūraliu nusidėvėjimu ir pan., taigi, manytina, gali patirti tiek savaiminių vidinių gedimų, tiek gedimų, atsiradusių įprastai eksploatuojant automobilį, tiek būti apgadintomis eismo įvykių ar panašių nutikimų metu. Taigi, neatmestina ir tokia prielaida, kad vairo kolonėlės gedimas galėjo atsirasti ne per šiame sprendime minėtus eismo įvykius (vertinant tai, kad abiem atvejais vairo kolonėlės remontas nebuvo laikomas eismo įvykio žala ir remonto išlaidos nebuvo atlygintos).

Be to, kaip matyti iš byloje pateiktos pareiškėjo automobilio apžiūros galiojimo istorijos, 2022 m. sausio 27 d. buvo atlikta automobilio techninė apžiūra, jokių vairavimo sistemos trūkumų, neatitikties Techniniams motorinių transporto priemonių ir jų priekabų

reikalavimams² fiksuota taip pat nebuvo.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, taip pat remiantis tikimybių pusiausvyros principu (pagal kurį išvadą apie faktų buvimą galima daryti ir tada, kai įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus)³, konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju nėra pagrindo daryti išvadą, kad pareiškėjo automobilio vairo kolonėlės gedimas yra susijęs su 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykiu ir turi būti laikytinas šio įvykio žala, kaip ji apibrėžiama TPVCAPDĮ. Nenustačius, kad vairo kolonėlės gedimas yra susijęs su 2020 m. rugpjūčio 8 d. eismo įvykiu, *Toyota Corolla Verso* vairuotojai nekilo civilinė atsakomybė už minėtą gedimą, o draudikui nekilo pareiga TPVCAPDĮ nustatyta tvarka mokėti pareiškėjui draudimo išmokos, atlyginančios vairo kolonėlės remonto išlaidas, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

---

² Patvirtintiems Lietuvos Transporto saugos administracijos direktoriaus 2008 m. liepos 29 d. įsakymu Nr. 2B-290.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009; ir kt.